

La llebre poruga i l'eruga que no s'arruga

Aquesta és la història d'una llebre tan poruga, tan poruga, que no li agradava gens sortir del cau, per por del que es pogués trobar fora de casa.

Però justament un dia que la llebre poruga havia sortit a estirar les potes i les orelles, una eruga, concretament l'eruga que davant de res no s'arruga, va passar per davant del seu cau i es va dir:

-Com deu ser el cau de la llebre poruga?

I arrossegant-se arrossegant-se, l'eruga que davant de res no s'arruga s'hi va escolar per fer-hi el xafarder i tocar-ho tot.

Quan la llebre poruga va notar que les herbes de davant del seu cau estaven totes remenades, es va espantar i va cridar a la boca del cau.

-Ei! Qui s'ha colat a casa meva?

I així és com va començar la història de: "La llebre poruga i l'eruga que no s'arruga".

L'eruga es va adonar que la veu de la llebre ressonava per dins el cau i va pensar que potser podria aprofitar aquest eco per espantar la llebre. I com que l'eruga davant de res no s'arruga, va cridar amb totes les seves forces:

-Sóc el monstre guerrer, el fill del gegant més fort del món. D'una bufada tombo el rinoceront i amb un escopit deixo l'elefant ferit. Sóc invencible. Ha,ha,ha!

Tal com havia previst l'eruga, la seva veu ressonava per tot el cau i era tan forta i tan greu que la llebre es va espantar molt, i va fugir corrents per demanar ajuda.

-Com em puc enfrontar jo, pobra de mi, amb un monstre tan poderós?

Un tros enllà es va trobar el lleó i li va explicar el problema que tenia.

-Amic lleó, tu que ets tan fort i tan valent, se m'ha colat un monstre al cau. Pots ajudar-me a fer-lo sortir?

I el lleó, que era molt fatxenda i li encantava que li diguessin que era el més valent de tots, va dir:

-I tant que sí, no et preocupis. Només d'ensumar-me, aquest monstre de pa sucat amb oli fugirà que les cames li tocan el cul.

Van anar cap al cau de la llebre i el lleó va rugir ben fort. Del cau no va sortir cap so. Era veritat que només d'ensumar el lleó el monstre havia fugit? Quan el lleó ja es llepava els morros de content per haver-se apuntat una nova victòria, una veu de tro va sortir d'aquell forat:

-Així m'agrada, que em portis un bon lleó per berenar. Sóc el monstre guerrer, el fill del gegant més gros del món, i em puc cruspir tot un lleó en un segon. Ha, ha, ha, ha!

En sentir això, el lleó es va quedar amb la boca oberta, les cames li van començar a tremolar, la

cua li tocava a terra i les dents li espetegaven les unes contra les altres com una grapadora.

-Em sap greu, llebre, però no puc enfrontar-me amb un monstre tan poderós.

I va fugir corrents corrents, que ni se'l veia a passar. La llebre, encara més espantada en veure que ni el lleó no s'atrevia a encarar-s'hi, va tornar a buscar ajuda i va trobar el rinoceront.

-Rinoceront, ajuda'm, que se m'ha ficat un monstre a dins el cau i no sé com fer-lo sortir.

El rinoceront, acostumat que tothom s'apartés només de sentir-lo arribar, no es va fer pregar gens i va acompanyar la llebre al seu cau. Els seus passos feien tremolar tota la selva, però quan van arribar al cau tot va quedar en silenci. I si el monstre havia fugit?

-Qui s'ha ficat al cau de la meva amiga la llebre? -va dir el rinoceront.

Però l'eruga havia trobat un lloc que encara ressonava més, així que del cau va sortir una veu com un tro.

-Sóc el monstre guerrer, el fill del gegant més fort del món. D'una bufada tombo el rinoceront i amb un escopit deixo l'elefant ferit. Sóc invencible. Ha, ha, ha!

El rinoceront es va espantar molt.

-Em sap greu, amiga llebre, però si aquest monstre em tomba d'una bufada, a mi que sóc tan gros i peso tant, qui m'ajudarà a aixecar-me després?

La llebre estava desesperada. Només li quedava demanar ajuda a l'elefant. Ell era l'animal més gros i més fort de la selva, l'únic que podria encarar-se al monstre que feia tremolar tothom amb la seva veu poderosa. Però l'elefant, que ja havia sentit la història que corria per tota la selva, que un monstre havia vençut el lleó i el rinoceront, només de sentir arribar la llebre per demanar-li ajuda va posar-se a tremolar i va fugir corrents abans que la llebre pogués demanar-li res.

La llebre, trista i plorosa, ja s'havia fet a la idea d'abandonar el seu cau i buscar-ne un altre, perquè ningú no podria treure mai d'allà aquell monstre. Fins que se li va acostar la granota i li va dir:

-Què et passa, llebre?

-Al meu cau s'hi ha amagat un monstre i ni els animals més valents i més forts de la selva no s'atreveixen a plantar-li cara.

La granota es va acostar a la boca del cau i va sentir el mateix crit que els altres animals.

-Sóc el monstre guerrer, el fill del gegant més fort del món. D'una bufada tombo el rinoceront i amb un escopit deixo l'elefant ferit. Sóc invencible. Ha, ha, ha!

Però la granota, en lloc de fugir, es va acostar una mica més a la boca del cau i va cridar:

-Doncs prepara't, perquè jo sí que sóc un monstre. Faig uns salts com una catapulta i puc saltar fins a deu cops més amunt de la meva pròpia alçada, i a més sóc llefiscosa i caço el que em vull menjar amb la força de la meva llengua.

I per acabar-ho de rematar, va posar-se a raucar ben fort: "Roac! Roac!"

En sentir això, va ser l'eruga qui es va espantar de valent i qui es va posar a tremolar com una batedora.

-¿I si aquest monstre que hi ha a l'entrada salta d'aquesta manera i m'esclafa, o m'atrapa amb la seva llengua poderosa i se m'empassa?

I així va ser com l'eruga que mai no s'arruga es va convertir en l'eruga poruga. I és que va agafar tanta por que es va rendir i, traient el cap per la boca del cau, va dir:

-No, sisplau, no em facis res, que només sóc una eruga petita i poruga.

I mentre la llebre i la granota saltaven i ballaven de contentes, tots els animals valents que s'havien espantat amb aquella eruga tan poca cosa encara corrien fugint del monstre que s'havien imaginat. Mira que tenir por d'una eruga petita i poruga!

Guió: Jaume Esquiús

-
-
- Amb el suport de

© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.

- [Avís legal](#) |
- [Segell de qualitat](#) |
- [Contacta 54€0](#) |
- - [Idiomes](#)
 - [Català](#)
 - [Castellano](#)
 - [English](#)